

Gazan humanitaarinen säätiö: Dystooppinen tappokone

Vuoden 1976 scifi-elokuvassa *Loganin pako*, joka perustuu William F. Nolanin ja George Clayton Johnsonin vuonna 1967 julkaistuun romaaniin, dystooppinen yhteiskunta pitää yllä rituaalia nimeltä "Karuselli", jossa 30 vuotta täyttäneet kansalaiset pakotetaan osallistumaan julkiseen spehtaakkeliin, joka lupaa uudistumista mutta tuo kuoleman. Tämä mekanismi ylläpitää yhteiskunnan tasapainoa eliminoimalla vanhat ja tekemällä tilaa nuorille, verhoituna valinnan ja pelastuksen illuusioon. Pelottavassa rinnastuksessa Gazan humanitaarinen säätiö (GHF), joka perustettiin helmikuussa 2025 avun jakamiseksi Gazaan, voidaan nähdä modernina Karusellin vastineena – järjestelmänä, joka humanitaarisen avun varjolla asettaa palestiinalaiset tappamaan koettelemukseen, pakottaen heidät vaaralliseen selviytymispeliin samalla kun se palvelee laajempia poliittisia ja sotilaallisia päämääriä. Tämä essee tarkastelee GHF:n toimintaa *Loganin paon* linssin läpi, vetäen yhtäläisyyksiä sen avunjakomallin ja dystooppisen Karusellin välille, korostaen avun militarisoitua, vastaanottajien epäinhimillistämistä ja järjestelmän mahdollistamaa systemaattista kontrollia.

Pelastuksen illuusio: Karuselli ja GHF:n lupaus

Loganin paossa Karuselli esitetään vapaaehtoisena uudistumisen tekona, mahdollisuutena kansalaisille nousta korkeampaan olemassaolon tilaan. Todellisuus on kuitenkin synkkä: osallistujat haihdutetaan, ja heidän kuolemansa varmistaa resurssien jakamisen jäljelle jäävälle väestölle. Samankaltaisesti GHF, jota tukevat Yhdysvaltain ja Israelin hallitukset, markkinoi itseään humanitaarisena pelastusköytenä, väittäen toimittavansa apua suoraan Gazan siviileille ohittaen Hamasin vaikutusvallan. Se kehuskelee toimittaneensa yli 52 miljoonaa ateriaa viidessä viikossa, esittäen työnsä ratkaisuna Gazan nälänhätäisiin olosuhteisiin Israelin saarron jälkeen. Kuitenkin, kuten Karuselli, tämä lupaus peittää synkemmän todellisuuden. GHF:n avunjakojärjestelmä, joka on ollut toiminnassa toukokuun 2025 lopusta lähtien, on tuomittu yli 170 kansalaisjärjestön, mukaan lukien Oxfam ja Pelastakaa Lapset, toimesta "ei-humanitaarisena vastauksena", vaan mekanismina, joka vaarantaa ihmishenkiä.

GHF:n malli vaatii palestiinalaisia matkustamaan pitkiä matkoja militarisoitujen alueiden läpi päästäkseen muutamaan tiukasti vartioituun jakelupisteeseen, usein Israelin joukkojen tai yksityisten turvallisuusyritysten tulituksen alaisina. Raporttien mukaan yli 613 palestiinalaista on saanut surmansa ja yli 4 200 on haavoittunut yrittäessään hakea apua näistä paikoista, mikä on saanut selviytyjät nimittämään niitä "kuolemanloukkuiksi" avustuskusten sijaan. Tämä heijastaa Karusellin valheellista toivoa, jossa osallistujat houkutellaan uudistumisen lupauksella vain kohdatakseen tuhon. GHF:n apu, vaikka se on

näennäisesti elämää pelastavaa, muuttuu tappavaksi syötiksi, pakottaen gazalaiset epätoivoiseen valintaan: nälkiintyminen tai kuoleman riski niukkojen annosten saamiseksi.

Militarisointi ja kontrolli: Karusellin mekanismit

Loganin paossa Karuselli on tiukasti kontrolloitu speaktaakkeli, jota kaupungin viranomaiset järjestävät ylläpitääkseen järjestystä ja kuuliaisuutta. GHF:n avunjako toimii samankaltaisesti tiukan sotilaallisen valvonnan alaisena, Israelin joukkojen ja Yhdysvalloissa toimivien yksityisten turvallisuusyritysten, kuten Safe Reach Solutionsin, turvassa jakelupisteitä. Tämä militarisointi rikkoo humanitaarisen avun keskeisiä periaatteita – puolueettomuutta, tasapuolisuutta ja riippumattomuutta – kuten YK ja järjestöt, kuten Amnesty International, ovat todenneet. GHF:n koordinointi Israelin viranomaisten kanssa, jotka kontrolloivat Gazan rajoja ja avun virtaa, muuttaa humanitaarisen avun sotilaallisen strategian välineeksi, samalla tavoin kuin Karuselli palvelee dystooppisen hallinnon väestönhallintaa.

GHF:n keskitetyt jakelukeskukset – neljä paikkaa Etelä- ja Keski-Gazassa – heijastavat Karusellin ainutlaatuisia, kontrolloitua areenaa. Nämä keskukset, joita ympäröivät piikkilangat ja vartiotornit, on suunniteltu keskittämään palestiinalaiset rajattuihin, militarisoituihin enklaviin, mikä helpottaa valvontaa ja kontrollia. Kriitikot, mukaan lukien Lääkärit ilman rajoja, kuvailevat järjestelmää ”teurastamoksi, joka on naamioitu avuksi”, kaoottisilla jakeluilla, joissa tuhannet kilpailevat rajallisista tarvikkeista, mikä usein johtaa joukkotappioihin. Tämä järjestely muistuttaa Karusellin organisoitua kaaosta, jossa väkijoukon epätoivo ruokkii speaktaakkelia, peittäen systeemisen väkivallan.

Lisäksi GHF:n toimet ovat linjassa Israelin laajempien tavoitteiden kanssa, joita jotkut humanitaariset ryhmät syyttävät palestiinalaisten siirtämisestä. Rajoittamalla apu Etelä-Gazaan ja pakottamalla pohjoisen asukkaat vaarallisille matkoille GHF pahentaa siirtymää, samalla tavoin kuin Karuselli eliminoi ylijäämäväestön säilyttääkseen yhteiskunnallisen ”tasapainon”. YK on tuominnut tämän mallin ”epäinhimillisenä”, huomauttaen, että se ei vastaa Gazan laajoihin tarpeisiin, samalla tavoin kuin Karuselli asettaa systeemisen vakauden yksilöiden elämien edelle.

Epäinhimillistäminen ja epätoivo: Osallistujien ahdinko

Loganin paossa Karusellin osallistujat riistetään heidän ihmisyydestään, pelkistettynä kasvottomiksi olioiksi rituaalissa, joka pitää heidän elämänsä tarpeettomina. Samankaltaisesti GHF:n avustusjärjestelmä epäinhimillistää palestiinalaisia, kohdellen heitä uhkina eikä yksilöinä, joilla on arvokkuus. Entinen GHF:n urakoitsija raportoi kulttuurista, jossa vartijat kutsuivat gazalaisia ”zombilaumoiksi”, ampuen väkijoukkoja kovilla panoksilla, tainnutuskranaateilla ja pippurisumutteella. Tämä kieli ja käyttäytyminen heijastavat *Loganin paon* Karusellin toimeenpanijoiden etäisyyttä, jotka näkevät osallistujat pelkkinä rattaana koneessa.

GHF:n jakeluprosessi pahentaa tätä epäinhimillistämistä entisestään. Palestiinalaisten, mukaan lukien naisten, lasten ja vanhusten, on kuljettava kilometrejä päästäkseen

jakelupisteisiin, vain kohdatakseen väkivaltaa ja kaaosta. Siirtymään joutunut äiti, Samah Hamdan, kuvaili kävelleensä yhdeksän mailia kerätäkseen maahan kaatunutta pastaa, korostaen prosessin nöyryyttävyyttä. Kuten Karusellin osallistujat, jotka pakotetaan esiintymään selviytymisensä puolesta, gazalaiset pakotetaan alentavaan speaktaakkeliin, riskeeraten henkensä ruokajäänteiden vuoksi. YK:n ihmisoikeuspäällikkö Volker Türk on kutsunut tätä järjestelmää ”törkeäksi”, korostaen sen rikkovan kansainvälistä oikeutta vaarantaen siviilejä.

Laajempi dystooppinen kehys: Valta ja kuuliaisuus

Karuselli *Loganin paossa* ei ole vain väestönhallinnan väline, vaan myös symboli hallinnon vallasta sanella elämä ja kuolema. GHF toimii myös vallan välineenä, mahdollistaen Israelille ja sen yhdysvaltalaisille tukijoille Gazan humanitaarisen maiseman uudelleenmuotoilun. Syöstäen syrjään vakiintuneet avustusjärjestöt, kuten UNRWA ja Maailman elintarvikeohjelma, GHF heikentää vuosikymmenten humanitaarista infrastruktuuria, korvaten sen politisoidulla, militarisoitulla mallilla. Tämä heijastaa dystooppisen hallinnon yksilöllisen toimijuuden poistamista, pakottaen kuuliaisuuteen yhden, kontrolloidun järjestelmän alaisuudessa.

GHF:n johto, mukaan lukien hahmot kuten pastori Johnnie Moore, Trumpin neuvonantaja, jolla on yhteyksiä evankelisiin ja Israelia tukeviin agendoihin, vahvistaa sen poliittista linjausta. Mooren nimittäminen Jake Woodin eron jälkeen, joka johtui huolista puolueettomuuden suhteen, signaloi siirtymää avoimeen politisointiin, samalla tavoin kuin *Loganin paon* hallinnon ideologiset perustukset. GHF:n läpinäkyvä rahoitus ja avoimuuden puute paralleloivat myös dystooppisen kaupungin salamyhkäisiä juonitteluja, joissa totuus peitetään kontrollin ylläpitämiseksi.

Johtopäätös: Modernin Karusellin purkaminen

Gazan humanitaarinen säätiö, kuten Karuselli *Loganin paossa*, on tappokone, joka on verhottu hyväntekeväisyyteen mutta juurtunut kontrolliin ja väkivaltaan. Sen militarisoitu avunjakojärjestelmä pakottaa palestiinalaiset tappavaan rituaaliin, jossa selviytymisen lupaus jää kuolemanriskin varjoon. Epäinhimillistämällä vastaanottajia, keskittämällä kontrollia ja palvelemalla poliittisia päämääriä GHF muuttaa humanitaarisen avun dystooppiseksi speaktaakkeliksi, heikentäen periaatteita, joita se väittää ylläpitävänsä. Kun yli 170 kansalaisjärjestöä ja YK vaativat sen purkamista, Karuselli-vertaus korostaa kiireellisyyttä palauttaa aitoja humanitaarisia järjestelmiä, jotka asettavat etusijalle arvokkuuden, puolueettomuuden ja elämän. Kuten *Loganin paon* päähenkilöt pyrkivät pakenemaan sortavaa järjestelmäänsä, Gazan kansa ansaitsee selviytymispolun, joka on vapaa tämän dystooppisen tappokoneen vaaroista.